

كتاب

علماء معاصرین

تألیف:

آفای حاج ملا علی فاعظ خاکبازی «التبزی»

بهشت و نفقه

جناب آفای حاج محمد باقر آفاخوی کلکتاری

در تهران مطبوع اسلامیه طبع گردید ۱۴۰۰

جایگاه فرش:

طهران - کتابفروشی اسلام - تبریز - شرکت هماچاکاب

تبریز (جخط ظاهر خوشبوی) ایران

شهر رمضان المبارک

(مشتمل)

طبع چونداخوی
دست نویس ای اکنون

مَهْرَحَامِدْ حُبَّانْ هَنْدِي رَهْ

الأخلاق بو ومخايل سپارٹ وبرزگواریه وابرو جه اتم داشت مخصوصاً الغیر از همان دوسته وبنی ارش و
کثاده ابر و بود و در یخانه او لیلا و نهاده ابر و اراده صادر باز و محفل شریف ایشان بجمع عمومی بود .

و بعد از نقل فاتح کوبید و در مقبره جذب برزگوارش حاجت هم زیاد نداشت بنی مسجد قبره رو بروی استاده
مدفن کردند و از آنرا باقیه ایان مرحوم احذاث حقایق است در عالم همین مقبره که تجامع قاضیانها را در حضرة
الله مع اجداده الطاهرين .

(۱۴) مَهْرَحَامِدْ حُبَّانْ هَنْدِي رَهْ

(المُؤْقَى أَيْضًا مُنْدَأ)

ما شر و اثار (ص ۱۴) مَهْرَحَامِدْ حُبَّانْ لَهُنْوَی اذ ایات الهیه و بحیث شیعه ائمه عشرتیه است
کدن شتران مقام فنا هست در علم شریف حدیث و احادیث نام بر اخبار و اثار و معرفت احوال رجال از شعب
شیعه و اهل شریف و جماعت اولین شخص امامتیه است قول امطا لفا و در فتن کلام لاستیما بحث امامت کنان
صد اسلام ناکون ظایین دو خرقه بر زیر ایان ملک مهمون معمون گردیده صاحب مقامی شهود است و موقوفی بین
السلیمان مشهود هر کتاب عبقات الا فوار این برزگوار دیده باشد میلاند که در بواب من کور در کتاب مطوط
از اولین و اخیر احمد بدینمود سخن زبانه است و بر این نمط تصنيف پر راهنمای از اماران مؤید بودن و
من عنده الله ظفر با فتن و است بصوافع خواجم رضی الله کابله کشاده صاحب هلوی تمام از امثال و اذ اثار موقوف
بودن او بدلست او درن کتبه اسباب و اساسات نالیف و جمع است میکویند در فواع علوم قرب به هزار مجلد
ما ایین صفت و کبیر و خطیر و پیغمبر رکن بخانه عاصم این مرتضی العصر نخست موجو است و این سخن از واعظ برزگ هنر
شنبید که در طهران بر فراز منبریه من کور را لاث طالله العالم اگرچه این سیدا جلیل حافظ اکمل از رسد
ویقام در در مان کرامت نشان ایشان در له هنوز از مالک هند و شان میباشد ولئن چون اصلًا از بیش ابورند
پر در این باب میباشد من کور شوند فی التاریخ که شنید اکن خبر رسید که بحث خاویه خرمد قدس الله
لطیفه و سر وحد الشریفه .

احسن الودیعه (ج ۱) (ص ۱۵) لَانْ الفَقِهَاءِ وَالْمُجَاهِدِينَ وَتَرْجِيَانَ الْحَكَمَاءِ وَالْكَلِمَاءِ

رسند المخدیه مولا نا استد حامد حبیان بن مفتح استد محمد قلم موسوی شابور کشوریه ره از کابرمتشکلین
با این دیانت و دین این پیغمبر شریف و هوزه دین خیف بود و صفت اور در شریف و غرب شایع و بفضلش عجم
عرب معترف گردید جامع فنون علم واسع الا خاطه اکثراً التیق نا شم المطالعه محدث رجاله ادب اریب
غیر شریف خود را در تصنیف و نالیف صرف نکرد و گفته اند که انقدر باشد را شن فوشت که غایز و ایان بیش

میر حامد حسین ہنڈی

اعطاط لگت پس با دست چپ بناگاشت و در بلده لکه نو مکتبه بزرگ و بی تظره داشت از انواع کث و لاسمه از کث خالقین بالجمله آن بندگوار در زار هنله سپدالماین حقاً و شیخ الانلام صدقه بود و مردم عصری فاطمیه بر علوشان اورد و دین و پیاده روحانی اعشار و کثر اطلاع و سمع باع و لزوم طریقه سلف معتقد معمز مشایخ آن بندگوار : در علم کلام بروالد علامه خود و در فقه اصول و سیر پسداصلماه سپد جیز در و معقول بر پیام تفهی بن سپد محل سلطان العالماء ثلمدن کرده و از بعضی مجموعه های معنیه ظاهر همیشود که راجحات علماء نجف امشد و ترجحه تشقیق زیارت علیهم السلام حاضر شده است و آنها

وفات و مدفن انجامال وحید : در پیغمبر میراث شهر غفران ۳۱ هجریه واقع شده چنانچه رسالت
کردندیش خان پسر علیشی هندی سلمان لکه در لاروال علماء هند نوشته و بنا فرشاده مدن کوراٹ در حبیبیه خوش
ان غفران ملک دار لکھنو و دفن گردید (قدس اللہ است). **بیان**

*) تقريرضياث عبiquات الأنوار *)

١١ نقل كردام .

﴿ تَقْرِيمٌ لِّرَحْمَةِ اللَّهِ مِنْ زَانِ شَهْرٍ بِرَبِّعَاتِ الْأَنُوَارِ ﴾

پانِ حمد و صلوات + جامی ان دارد که کویم ان کتاب + اینه حق است بر اهل حواب +
عنوان واقفه و اش از اث شافعیه اش دلیل خبر است و محل عبرت معلوم است که از عین افکار
حصافه خروج است و از خلاصه اخلاق من بنیم :

جھاٹ دین نہ بھلت اسے اپنارسیف
ک غلامان بقلم کار سبف می پیند
اگرچہ میلان ارباب ذہن را دهن پیوستہ چاک لے نداشت مقدس سر پاک را ازا علاء کلہ حق چرباک
با جنود مجتنہ حق خشب مستند داعمہ نبٹ اسے وظلال ضلال را در قبال مہر انور چہر جرأۃ است اغی

مُؤْلِفُ كُوبِد: أَسْتَقْصَاءُ تَفْرِيْضِ عَيْنَاتِ الْأَنْوَارِ خَارِجَ اِحْتِيَاجِ تَفْرِيْرِ وَبِهِ وَذَانِ حِيَّطَةٌ تَخْرِيْبَاتٍ وَلِمَا
هُنْ قَدْ بَنُوكَمْ دَرِيْكَ اِنْتَفِيْيَهَاتٍ كُوبِدَ دَرِيْكَالْجَعَ كَثِيرَهِ غَفَرِيْهِ اِزْنَهِ ضَلَالَتْ بِشَارِعِ هَدَىَّهُ اَوْرَدَهُ
شِبَاعَ وَشِيعَهُ مِنْهَا بِدَهْ چَاهِنَهُ اِنْبَغَدَارَهُ وَمَكَهُ وَشَامَهُ وَحَطَبَهُ وَغَوْهُ بَلَادَهُ هَنَدَهُ سَانَهُ مِنْهُوْعَ شَهَهُ اِسْتَكْعَيَهُ
بِوَاسِطَهُ مَطَالِعَهُ جَنَدَهُ بَلَدَهُ كَبَهُ مَطْبُوعَهُ اِيَّاهُ تَرِيْسَقُولَهُ اِنَّا وَجَدْنَا اِلَهَنَا عَلَىْ اُمَّهُهُ وَلَمَّا نَعَلَىْ اِثَارِيْهِمْ مُقْنَدَهُونَ
كَفَهُهُ مَنَاسِيَهُ بِاسْوَهُ حَسَنَهُ وَانَّهُ مِنْ شِعَيْهِ لَآرِيْهِمْ كَرِيْبَهُهُ اَنَدَهُ . بَيْنَهُ

(موضوع عبقات الأنوار)

همه مجلدات ان کتاب مستطاب رنقض هفوات و رد کل اثبات با مامث تحفه اثنا عشرت به مولویه شاه عبدالعزیز و فی الله دله ولی متصحب عنود است که جمله ای احادیث متواتر وارد ده دلمامات حضرت امام علیہ زان انکار کرده و صاحب عنوان علیہ الرحمه والرضوان خواسته که تو از هر یک از آن اعبار را از اهل سنت مجنب است اثبات بعضاً پیدا شیر از نقل میکند و از طبقه اصحاب نایابین و نایقی بایین اشخاص که از اراده روابط کرده اند از این مینماید پس از آن اینچه از جمال عامه در توثیق این رؤا وارد شده ذکر میگردد این رؤا بعد از امام محمد بن شیعی که این خبر را از کتب معترض خود نقل کرده اند ترتیب قرآن و طبقات با اثبات اعبار ایشان از کتب قوم بخوبی کاحدب بررسی بسته نگفته

پیویں .) و اینجہ از مجلدات عَبَقَات بِنظَرِ احْمَرِ سِدَّه (*

وزارت مطالبات انتخابی در مجلد دو محظوظ معاصر ثبت شده بدقائق است:

مجلٌ فصلیه در مطبوع مطلع نور لکهنهٔ ۱۲۹۵ سالاً هجری طبع شده و در آن کتاب تواتر حدیث آئت الله
بenehdeh هر دو من مولیه‌ایانه لایقیه بعد را از هشاد و نه تن از محمد بن معاشر و اساطین خوارا اهل استد
باسماهم والغایهم و کلامه و بلادهم و اسامی کتبهم و توثیقهم و نقل اعبار مؤلفانهم من طرقهم نقل فرموده.
مجلٌ طیب در مطبع بستان مرصونهٔ سنتاً سال وفات انجروم طبع شده و در آن مجلد در دفع
شیخاً صاحب تحفه زیاده از هشاد تن از عظاء علمیاء ایشان بنام و نشان کرد که خود نکرده و اندھفت
لی از اینا که مجلد مخصوص در بیان طرف حکایت پیش از اینه اند نقل فرموده.

مجل شانه غدیر زیاده از دوست و ده تن از مددی هن و موتخین و مفسرین قوم را باز کر راج
ر تقریب مولفین و تقریب کتابشان اذا کاب و فضلا علامه مشریح حاو مفضل اذکر فرموده که حاشیه شریف
غدیر لانفل نوده اند .

و در اثبات قوای تحریم مذکور گوید: که زیاده از پکصد طحاب بازار و اپنکرده اند.

و در جواب صاحب تحفه عبدالغفار خرد هلوی کنم امکن نمی بینم اول را انکار کرده زیاده از این

میر حامد حسین ہنڈی

نفر از اعاظم و اکابر و معمور فہیں و معتبر بن علماء عاصمہ را بنام و نسب لقب شمردہ که تصویب کرده اند برپا نکرد مولیٰ
بعنفو اولیٰ امداد است .

و نایبیت و دو نفر از علماء اعیان و محدثین جلیل الشان اپشا ز انفل کرده که نزول آن
با آنها الرسول ﷺ بآئی ما از زل الہک من ریک و ایش لز نفع ملما بآلغت رسالتہ و اللہ یعزمک میں نالنا
زاد رواقعہ غدر بزم روایت کرده اند .

و اشعار حسان بن ثابت را از هشت تن از اکابر علماء قور .

وقصہ حارث بن نعیان را از پیغمبر نفر از اعاظم علماء و فضلاء اپسان نفل کرده که تفصیل
همه اینها ایام پیدا علیہ در عقبات مضبوط و مقدار واف در منصب لما صد من کوراست .
و مجلد نور از هشت نفر حباب و هشت تن از نابعین و چهل نفر از علماء و فضلاء قوم رواشکر
که حدیث نور را انفل کرده اند .

و مجلد نشبیه از سه و شش نفر از طبقه ماشه تانہ نامرتباً ماشه ثالث عشر همان اسلوب نفل متع
و مجلد ولایت از شخص پیغمبر از جمله ارکان و ائمه اعیان بھیں طبعی ذکر کرده .
و مجلد مدینۃ العلم اپسانها نحو از کتب معتمدہ قوم اثبات فرموده .

(موضوع کتاب استفتاح و الاستخار)

اما کتاب استفتاء الاعلام واستفتاء الاستفهام در نظر من شیعی کلام است از نالبف و وجہ
فضنی بادی ز تعصیبین اهل است و جامع اخلاق صاحبها استفتاء و کتاب فارسی سبوطی است متن
برده مجلد که بعض اجزاء آن در مطبوعات جمیع این بین بود ایمان هندوستان سیصد و سیصد و سیصد و سیصد
آن کتاب مستطاب را بایث و بیو مقتبس حقیقت بحقیقت الله فرجه از کتب قوم استفتاء نموده و کثیر از احوال
و تراجم علماء و رجال اهل است و توثیق اپسان و مراتب عبارت کتب شان از مؤلفان معتمدہ قوم مصنفان
متقدہ اکابر افاضا پنجه طرقہ حسنیان علامہ روزگار است مانند عقفات الانوار شرح طاده در بسط
اصدیقه و فروع علمیه تکلم نموده و در هم افاضا پنجه حسنی است اثبات فرموده .

و بفضلہ تعالیٰ و حسن توفیقہ مجلد اولان کتاب شریف که مشتمل برہنار و صد بیت
و در صفحه رحل در کاغذ رقیق هندی بخط طبلجاست بنظر تحریر رسیده و نانصف آن که تقریباً باره از شش صفحہ
است مطالعه را ز مفاصل جلیلہ و فوائد نفیسه آن بقدر صد شصت پنج صفحہ خشی انتخاب در مجلد اول
المفاصل متبیج الفواید که محتوی بر هشت مجلد است درج کرده اند فله در مؤلفه و جزء عن الدین و اهلہ

میر حامد حسین هندو

(۳۶)

خیز جانع الصالحین و حشر مع اجلاده الطامین .
و مَرْحُوم عَلَّامَ نورِی نورِ اللہ مرقد در بیت اثاب کثیر به از روایات هنین استقصاء
الاخوان نظر فرموده (روی محل مختصر و مترجم معمظم) .

احسن الوداع (ج ۱) (ص ۸) صاحب عنوان علیہ الترجمة والرضوان ۲۰ دو بخل غلام
بارع جلیل معاصر وقت بکشی شمس العلماء سیدنا صریح بن پدر اللہ کے عارف است برجال وحدت زیع
الشیعہ کہا اطلاع ذات المطالع واحد مراجع اهل هندوست ۱۹ جادی لآخرہ ۱۴۲۷ھ میری متولد
در رخاهم والد ماجدش و سید محمد عباس ر تھیصل کرده و از اخیر روابط پیکند .
وازم مؤلفاتش نفات الازهار فضائل الائمه الاطهار و ایاث حضرۃ الشفیعیون
الخطب کتاب مواعظ و مسند فاطمہ بنت الحسین پیغمبر و ایضاً مشغول است با تأمیل کتاب فالدیز کوارش عبقیت
الأنوار و چند مجلد از ناپیش ذمۃ ذاد الله توفیقہ و جعل التقوی رفیقہ و دیگری غالم سید ذاکر جان
کو خوش بعقبات والد ماجدش دارد .

هدیۃ الاحباب (ص ۲۷) بعد از نثار فاتح صاحب ترجمہ پیغمبر اکن بمقاد :

﴿ (ا) از نہ است کوک در دیارش - (ب) باشد خلفی پاد کارش) هندو ﴾

جناب میر سیدنا صریح بن خلیفہ ان بزرگوار در جمیع کالاث فاثار و اثر ان پدر و شفافان بجز خارج موضع
بن بیت است : ان السری اذ اسری بمنفسه - و ابن السری اذ اسری اسریا هما
و گوپد چند بخلهم از نفهم عبقات از ناہیت سیدنا صریح بن ناجمال طبع شده ادام الباری و کان
وجده الشریف و اعماله نصرتہ الدین الحنیف .

﴿ باردم کرم صاحب ترجمہ) هندو ﴾

مائث و اثار (ص ۵۵) میر غازی حسین کھنواریه باردمیر حامد حسین اکت و وعلم و عمل و قیمت
تصنیف و تدوین و ذهنیت امثال ذلك بابرادر بابر بود چندین سال ازین پیش مشارکہ ماما عما از هندوستان
برزاری از عباش متعالیاً شعر عربی مان با علماء نظام ملائکتیها مختبر نہ فرموند و بوجی مشهور شریف
مدحہ الطیف خواز علیاء اہل شریعت ارجح میر حسین نوری طبریه سیدنہ دند و اذوقت بایز ابواه
مکاشه ردمایین پشان مفتوح کردید . ولی میر غازی حسین چند سال اکت که بجهت اہنہ پیوسنہ
(قدس اللہ لطیفہ) .